

ЖИВА У ГРОБ НЕСАМ МОГЛА / Душан Ћорђевић

Душан Дуде Ћорђевић је био новинар, писац и хроничар старог Врања. Био је новинар широког опуса, радио је у бројним недељницима и дневницима. Аутор је више књига међу којима су најпознатије романи „Сточни вагон“, „Школа за патриоте“, „Драме“, као и више књига афоризама, а капитално дело је објавио прошле године о најстаријим врањским породицама у електронском издању. Један је од оснивача Удружења књижевника Врања.

Књига "Жива у гроб несам могла" изазвала је велику пажњу у нашем крају и врло позитивну критику. Књига је посвећена баба Зорки, пишевој нани и повезана је са његовим првенцем, драмом „Газда Глигор“ коју је аутор је написао пре двадесет година.

Након тог периода он се враћа истим јунацима али кроз другачију призму, сагледавши их из другог угла, под другачијим околностима.

Окосница романа су савети нана Данице својој унуци о томе како скувати слатко од дуња. Зашто кување и зашто слатко? Слатко је симбол традиционалног, нечег што ишчезава, јело које тражи време, посвећеност, знање, нијансирање. Не допушта импровизације, ништа на брзину, ништа инстант, јер онда то није слатко. Зашто кување? Кухиња јесте свето место, алхемијска радионица у којој се ствара магија промене. Свака промена почиње са храном јер стомак је наш други мозак. Стомак увек први зна одговоре јер храна је љубав.

Књига је писана у дијалекту. Када је реч о књижевности у дијалекту, ја сам увек имала неку врсту отклона према томе јер је Бора Станковић један и непоновљив. Већина књижевних дела у дијалекту са којима сам се сусретала су углавном сведена на неку површност, приземни хумор, баналаност и подилажење најширим читалачким круговима. Ова књига разбија све те предрасуде које се тичу књижевности у дијалекту.

Књигу издваја то што је дубоко емотивна, а посебно осваја врло верни приказ самог живота у свим његовим облицима. Књига нас подсећа на право значење речи попут породица, пожртвовање, љубав, патња. Једном речју, ова књига нам даје поглед на свет нити потпуно црн нити потпуно бео већ изнијансиран као што је сам живот.

Љубитељима класичне књижевности ће се допасти фабула која радњу дрзи чврсто, од почетка до краја.

Аутору велико хвала што је у данашње време ставио у први план традиционалне вредности на које сви морамо много више да се ослонимо и да им се вратимо. Нане Даница је дала савете који су тако очигледни и применљиви, а који у данашње време измичу под утицајем новог које има манир да све закомпликује и замути.

Роман покушава одгонетнути одговоре на питања, шта је срећа, где се она налази, како је достићи и сачувати? Ово су рецепти за срећан живот, књига која ће вам помоћи да је пронађете баш ту, у својој близини, а не негде далеко, изван домашаја, где је већина нас безуспешно тражи.

Сања Бундало

Библиотекарка Завичајног одељења